

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182374960/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Hundrede Dedikationer af forskellige Stribentere. De kan altsaa let begribe, at det er min egen Fordel, som driver mig til dette Skridt. Rent ud talt: jeg har en Ven, som trænger til noget Klæde, noget Lærred, nogle Par Strømper og andre smaa Ting. Hjælp ham, min Herre! gjør det mod ham, som enhver anden Mæcenot maa gjøre imod en Autor, der tillegner ham sit Forret. Ved ham saa det, han trænger til, om det endog ikke skal kunne ske paa andre Viskaar end paa en evig Kredit. Vær forvisset paa, at naar De heri følger mig, da skal jeg atter igjen behandle Dem paa selv samme Maade, som andre Stribentere deres Patroner: jeg skal ikke bryde mig mere om Dem, for end jeg paa ny trænger til Dem. Na, endnu mere: skulde det hørde Dem (som Gud i Raade afsende), at De under dette Stribis Trykning skulde gaa faldt eller ved nogen anden uheldig Hændelse blive sat ud af Stand til at hjælpe mig, da skal jeg følge det Svor, som Kejseras Sjælsbøl i sin Beskrivelse over Hollands Præstegjæld har efterladt mig¹⁾, og gøre denne Dedikation rent lyrt fra mit Skrift.

Min Hædelighed i det mindste fortjener, at De følger mig i denne min ubetydelige Begjæring, og paa dette Viskaar, men ellers aldrig, har jeg den Være at underlægge mig, som

Højherrede Hr. Deus
underdanigste tes Forbeder hos Gud,
Papius.

Niende Kapitel.

Fortælling Nr. 1,

(Hvi det kan let sikkle mig, at der kommer flere med Eiden).

Tanter ere toldfri, er et gammelt Udsprog; men det er fæst i de allerenseligste Tider, at dette er bleven en Sandhed i

¹⁾ Dette Skrift er uden Tvivl det eneste, der er dediceret til Øren Struensee, men da hans Jald slet ikke i den Tid, Bogen skulde publiceres, blev Dedikationen borttaget. Et Exemplar med Dedikationen tror jeg dog nok findes paa Kommerbergs Suhms Biblio-

Dannemark. Der var en Tid, for ikke meget længe siden, da de bleve behandlede netop som kantskabte Børn, vare toldfri, saa længe, som ingen vidste, at de vare til, men aldrig saa snart fik de theologiske og politiske Svøvere opsporet dem, før end de bleve trækket frem og fortvivlede, og Tænkteren behandlet som en Smughandler. Da vare Religionens og Theologiens hellige Skrifter fornedrede til at være et aandeligt Kølphus; Pinsen bante vare sammensatte af store og smaa Forklaringer, Dogmatiker, theologiske Kompendier og Systemer for den ugudelige Synder, hvís Geni var dumdriftig nok til at nove og lykkelig nok til at udføre et stort Foretagende, at vandre i Frankriges store La Fontaines og Kæfteren Voltaires Højskov.

En Vige med et sønt Hjerte, som føler, at hun af Staberens er sat her i Verden i en langt anden Besjættelse end for at hærleve sin Tid i en bestandig Lechurgi; naar politiske og økonomiske Omstændigheder, med en stærkere Stemme end Naturens egen, forbyder hende at følge sit Kald, naar hun i et svagt Øjeblik overrastes med sin Gæst, af

"at og Seng og Enlighed,
for fremme Ting at dvæles med:

og hun da paa en politisk ulovlig Maade matter sin Hunger; hvor fernøjer ikke denne Drom hende, saa længe som den er begravet i Tavshed! men aldrig saa snart begynder hendes fladderagtige Legems Bugning at ræbe denne Saughaandel, før end tusende Ulykker ovenaaue over den Stakkel. Svot.

skel. Spørgsmaal, om det dog ikke havde været anskeligere, at Dedikationen haade blevet sikkende? For Struensee virkelig Forfatterens Begjæring, som man vil sige, saa kunde denne aldrig blive en Stats-forbrudere (sædi han offentligen erkendte det og dermed opfyldte sin Pligt.

Den norske Professor Peter Ojeltchals ovenfor omtalte meget troende Dedikation til Struensee findes trykt i Nordnorrbians S. 477 tillige med et Brev fra Forf. til Puzdors, hvori han troer sig med, at "de skulle kun 13 Uger ere udkomne", og bl. a. medfølger sig med, at "ingen saa noget Stabele uden med hans [Struensees] Consent".